

נירה גל
הזמרת חזרה זה עתה מסיוור-הופעות בפאריס. באחת המסיבות בעיר-האורות מגשה בזמרת הישראלית ריקה זראי ובבעל הסלון האופנתי "לה-אוסל" בפאריס, גי לואי דה-בושרון. ריקה השמיעה לנירה, באותה הזדמנות, את תקליטה האחרון בשפה הצרפתית. באחד משיריה שירבבה משפט בעברית: "הו, כמה אני בודה!" התנצלה ריקה: "זה בא לי מיתאום!"

כאשר נשאל אורי איזו מתנה הביא לאשתו השיב: "הבאתי לה שלושה ילדים, זה לא מסר פיק?"

כאשר התחממה האווירה, ואורי החל מרקד על שולחנות בית-הקפה. עלתה לפתע על הר שולחן צעירה בעלת תלתלים גיינג'יים, מרגרט הראל, הי מגדירה את עצמה כ"שחקנית ומשוררת". ורקדה על השולחן לקול שירת החוגגים. תוך כדי ריקוד הוריד ממנה אורי ליפשיץ שיץ את בגדיה, והיא נשארה מעורטלת עד למותניים. רק **משה איש-כסית** הצליח לה הוריד את הצעירה והכריח את החוגגים להירגע. בעיקר משום שעוברים ושבים ברחוב דיזני גוף עצרו ליד כסית ולא רצו להפסיד את החגיגה.

לתינוקות. יפה כבר מומחית בי עניין תינוקות. מאז לידת שני נכדיה הקודמים, **אבישי** ו-**שלומית**, שתיהן בנות בתה הבכורה, **תמו צרפתי**. בעלה של יפה, **שייקה ירקוני**, שמע את הבשורה בפאריס ו-מגיע השבוע ארצה לכבוד הר מאורע המשמח. **יגאל שוחט**, בעלה של אורית. הטייס שנשבה עליידי המצרים, והוחזר ארצה לאחר עשרה ימים אחרי קטיעת רגלו, הסך בינתיים רופא ונכח בלידה.

ביום השישי שעבר עלו קפה כסית יותר מתמיד. הצעיר **אורי ליפשיץ** ערך מסיבת יום-הולדת ל**עדה**, אשתו בת 33. חבורה גדולה של אמנים הצטופפה סביב שולחן ארוך, והיין והשמפנה זרמו בשפע.

יגאל בשן
הזמר ומוטי גילעדי החקיין מופיעים מדי ערב בחיפה. עם סיום הופעתם עוצים השניים במאפיה של גלמילאל, שם הם קונים בייגלך טריים. מדי לילה מצלם אותם בעל-המאפיה. "אני תמיד פוחד שהתמונות לא תצלחנה, ולכן אני מצלם אותם בכל פעם שהם נכנסים אלי", הסביר.

למישפחה החיה באווירת-ריגול, ואני פוחדת לעבור את המסע באנגליה עם קופסה חשודה כזאת." אמרה פלמינג לקולק, וראש-העיר הוציא מכיסו עט וכתב על הקופסה: "החבילה הזו מכילה רק דברי-מאכל, ש' נתן ראש עיריית ירושלים." ו' חתם את שמו.

אחד התחביבים של **נתן וולך**, החבר הצעיר ביר תר בסיעת המערך בעיריית תל-אביב, הוא להגיש שאלות מרגיזות לראש-העיר, **שלמה ("צ'צ'") להב**. בשאלתה הי אחרונה ששלח לראש-העיר שאל וולך מדוע לא ייפתח גן החיות בשבתות. כשם שנפתח עתה הלונה פארק.

וולך טוען כי הדלת הפתוחה לתושבי תל-אביב, ש' עליה הכריז צ'צ'י, היא למעשה דלת סגורה. כדי להיכנס בה צריכים לחכות חמישה עד שיב' עה חודשים.

מנכ"ל משרד-הבריאות, **ברוך מורן**, חוגג בכל שנה את יום-הולדתה של אמו ב' מיסעדה בתל-אביב. השבוע אחרי שכבר הזמין מקום ב' מיסעדה והתכוון להוציא את אימו לשם, היה עליו לשבת ב' פגישות עם מנהל-מחלקות ב' בית-החולים שיאב' על הקיפנה צימ' בסגל בית-החולים. הפגי' שות נתאחרו וכאשר הגיעה שעת ערב מאוחרת, ראתה האם כי בנה בושש לבוא. טילפנה אליו והזמינה אותו אליה לארר' חה חגיגת. למלו של מידן קנתה אשתו, **מיכאלה**, מתנה לחמתה. "תיק עור, וכך הגי' עו השניים בשעת לילה מאו' חרת לארוחה.

עורך-דין בא למישרדו של התובע **אברהם לנד'** **שטיין** ואמר כי מרשו, הנאשם בתיק-סמים, מבקש לנסוע ל' חוף-לארץ, ולכן רוצה שישחר' רו את דרכונו. לנדשטיין חייק' ואמר: "אני חושש מאד ש' מרשך יגיע רק עד רמלה, ולא יצליח להגיע עד לוד."

הפרקליט **אריה צ'ר'** **טוק** טוען, כי אשתו אוהבת מאד שירה, הכיכד? "כל בוקר היא אומרת לי: 'מותק, בוא תשר לי משהו. אז אני משאיר לה כמה מאות לירות, והיא מרוצה'."

כאשר דיברו השבוע בבית-המשפט על חידוש מי-פסו של **שלום זיסמן**, הפרק' טורגס שנאשם ברצח פרוצה ושנמצא בלתי-שפוי בדעתו, סיפר התובע **סברין ("עווי") שראמר** מעשה שהיה. נאשם בשם **יופי לוי** נמצא בלתי-שפוי בדעתו. הוא הודה בבי' צוע רצה של הומוסקסואל. כא' שר חקרה אותו המיטרה ב' קשר לרצה נוסף, הכחיש כי היה לו קשר אליו. סניגורו, ש' ביקרו בבית-הסוהר, אמר לו: "אם ישאלו אותך על רצה כל' שהו, החל ברצה **חיים ארלר'** **זורי**, תודה ככולם. זה לטובי תך!" כאשר הלך לו הסניגור, פנה הנאשם אל שטר שעמד בקירבת מקום ואמר לו: "ראית איזה עורך-דין יש לי? הטמבל הזה מציע להודות ברצח אר' לזורוב! איך אפשר לרצה רחוב?"

בין היצירות שניגנה השבוע הפסנתרנית **פנינה זלצמן** בליווי התיזמורת הי סימפונית של ירושלים, היתה יצירתו של **מרק לבר**. את הקונצ'רטו לפסנתר ולתיזמורת

עדה סיפרה עוד כי בכיקור שערכה במוסד משען ברעננה, שבו אושפזה רובינא באחרית ימיה, ובו מאושפדים גם המשורר **אורי צבי גרינ'**

ברג והצייר נחום גוטמן, סיפרה לה אחות במקום, כי הי שניים אינם משוחחים איש עם רעהו, מכיוון שאינם מזהים זה את זה. הגיב **שלמה שבא**: "גם אילו היו מזהים אחד את השני, הם לא היו מדברים ביני' הם!"

אפרופו מוות, סיפר גבריאל ציפרוני שלפני שנים רבות, כשנסע בדרך-בורמה מ' ירושלים לתל-אביב, פגש ב' אחת הפעמים את **יושבראש חברה קדישא, יוסף מגיר**, שמכותיו התקלקלה באמצע ה' דרך. ציפרוני הציג להסיעו ל' תל-אביב. שאל אותו מגיד: "אתה מוכר לי מניין אני מכי' רד?" השיב לו ציפרוני: "הרי אני קבור אצלך בנחלת יצחק!"

איש הרדיו, **שמואל ("שמוליק") רוזן**, סיפר ברשת א', כי בראשית שנות ה'40 היה ממונה על עריכת השיחות בעברית והתאמתן לשידור. יום אחד הוזמן לערוך סידרת-שירי חות של מגידור יהודי בריטי בשם **אוברי איבן**. חיך שמר ליק: "היום אין חברה-הכנסת אבן אבן זקוק לעריכה ולשי' פוץ — לא בעברית, לא באנג' לית ולא בערבית. בצרפתית או בספרדית."

עורך תוכנית הרדיו הצילצול השלישי, **יובל מס'** **קלן**, נאלץ לראשונה בקאריירה שלו לסגור את המיקרופון ב' אמצע שידור. הדבר קרה כש' המחזאי **יוסף מונדי** הוזמן ל' שידור וניהל דו-שיח צרחני עם **שמואל עומר**, מנהל תיאטר' רון הבימה, על אי-הצגת מחזהו. מונדי תקף את עומר ואת **יופי יזרעאלי**, מנהלו האמנותי של התיאטרון לשעבר, שלא היה במקום, ודרש להציג את המחזה שלו באולם הקטן ולא בבימור' חף, כפי שהציע עומר. כשהתר' חיל מונדי לקלל את עומר ו' לצעוק עליו, סגר מסקין את המיקרופון.

הזמרת **יפה ירקוני** עסוקה מאד בימים אלה — אך לא בהופעות. בתה, **אורית שוחט**, לידה בת, בחודש הר' שמני להריגונה. אחרי הלידה עברה אורית להתגורר בבית אמה, שם חיכה לה חדר מיוחד עם ערסל, חיתולים וכל הדרוש